

The Snow Man

One must have a mind of winter
To regard the frost and the boughs
Of the pine-trees crusted with snow;
And have been cold a long time
To behold the junipers shagged with ice,
The spruces rough in the distant glitter
Of the January sun; and not to think
Of any misery in the sound of the wind,
In the sound of a few leaves,
Which is the sound of the land
Full of the same wind
That is blowing in the same bare place
For the listener, who listens in the snow,
And, nothing himself, beholds
Nothing that is not there and the nothing that is.

[Wallace Stevens](#)

L'home de neu

(versió de Josep Porcar)

*Hom ha de tenir una ànima d'hivern
per contemplar la gebrada i les branques
dels pins atepèides de neu;
i haver patit fred molt de temps
per contemplar els ginebrers eriçats de gel,
els aspres avets en els llampecs remots
del sol de gener; i no pressentir
cap turment en el so del vent,
en el so d'unes poques fulles,
que és la veu de la terra
plena del mateix vent
que bufa al mateix indret nu
per a qui escolta, qui escolta en la neu,
i, no-res ell mateix, esguarda
el no-res que no hi és i el no-res que hi és.*

[Jaume Pérez Montaner](#) ens regala interessants comentaris sobre aquest poema de Wallace Stevens

Salms

«The Snow Man», de Wallace Stevens

en «La poesia com a seducció».